

STADSHUIS MET LAMMETJES

IN HUN ZEVENTIENDE-EEUWSE HUIS IN HARTJE UTRECHT

VANGEN ELSA BUIJS EN JEROEN HELSLOOT VERSTOTEN

LAMMETJES OP. 'DIT HUIS KAN TEGEN EEN STOOTJE.'

"Bijna alle spullen komen van rommelmarkten, vintage winkels en van de straat. De kwaliteit van het grof vuil is hoog in de binnenstad van Utrecht."

"Deze trap heeft Jeroen als tiener gerestaureerd, zijn liefde voor het maken van trappen is toen begonnen."

"Onze smaken passen heel goed bij elkaar. In huis komt grofweg alles wat textiel is van mij, en alles wat van hout is van Jeroen."

'ALS IETS SCHEUREN, DEUKEN OF KRASSEN HEEFT OPGELOPEN, KRIJGT HET VOOR MIJ JUIST MEER WAARDE'

'WAT NIET PERFECT IS,
MAG ER OOK ZIJN.
DAT GELDT WAT ONS
BETREFT VOOR ALLES
IN HET LEVEN'

Lammetjes opvangen in een huis midden in Utrecht... Wat is het verhaal daarachter?

Elsa: "Daar ben ik ingerold door een vriendin. Zij is kaasmaker op de biologisch-dynamische zorgboerderij waar ik inmiddels parttime werk. Af en toe worden daar lammetjes verstoten door hun moeder en die moeten dan, ook 's nachts, met de fles gevoed worden. Een paar jaar geleden kwam de vraag of ik misschien voor zo'n lammetje zou willen zorgen. Nou absoluut! Nu hebben we er in het lammerseizoen steeds twee of drie in huis."

Breken ze de boel niet af?

"'s Nachts blijven ze in de keuken. Daar ligt een granito vloer, dus die heb je zo weer schoon. Overdag mogen ze rustig op de bank springen, hun favoriete bezigheid. Onze spullen kunnen wel tegen een stootje en als er iets stukgaat, maken we het wel weer. Dingen repareren is sowieso iets wat we graag doen. En verder zetten we de spullen waar we echt waarde aan hechten gewoon weg als de lammetjes er zijn. De lammetjes brengen zo veel vrolijkheid, warmte en zachtheid in huis dat ik ze voor geen goud zou willen missen."

En jullie vinden het dus leuk om dingen te repareren?

"Dingen herstellen vind ik mooi. Meer specifiek bedoel ik dan *visible mending*, zoals dat op z'n Engels heet (reparaties die zichtbaar blijven, vaak gebruikmakend van Japanse technieken, red.). Het is wel grappig: een jaar of zeven geleden zag ik in Flow een poster van een oude Singer-naaimachine waaronder stond 'make do and mend'. Dat is het motto van Jeroen en mij, dat is hoe we in het leven staan, hoe we ons interieur hebben gemaakt en hoe ik met mijn kleding omga. Als iets scheuren, deuken of krassen heeft opgelopen, mag dat gezien worden. Daardoor krijgt het voor mij juist meer waarde in plaats van minder. Ook mensen komen niet zonder kleerscheuren door het leven. Ik vind het een verrijking als je die kunt tonen, in plaats van dat je alles wegstopt, altijd alleen je mooie gezicht opzet en zegt dat het goed gaat, ook al is dat niet zo. Wat niet perfect

is, mag er ook zijn. Dat geldt wat ons betreft niet alleen voor mensen, maar ook voor dingen."

Jullie huis heeft al een heel leven achter zich.

"Het huis komt uit de zeventiende eeuw. Het is prachtig om de sporen van oude bewoners erin terug te zien. Ik vind het mooi als de ziel van zo'n huis bewaard blijft en je die door kunt geven aan de volgende bewoner. Je mag er ook best wat van je zelf in stoppen natuurlijk, maar een historisch huis als dit helemaal strippen en vernieuwen, vind ik doodzonde. Voor veel mensen is ons huis waarschijnlijk in allerlei opzichten niet perfect, maar voor mij zit de perfectie in het imperfecte."

Denkt Jeroen er net zo over?

"Ja, hij houdt net als ik van oude dingen, hij is dan ook restaurator, gespecialiseerd in trappen. Hij maakt ook nieuwe trappen in oude stijl en, wat eigenlijk wel bijzonder is, dat is gekomen door een trap in dit huis. Jeroen is hier namelijk geboren en getogen. Als tiener heeft hij door de vader van een vriendin interesse gekregen in bouwhistorie. Daardoor ging hij het monumentale, zeventiende-eeuwse huis waar hij opgroeide met andere ogen bekijken. Hij kreeg toen het idee dat een van de trappen oorspronkelijk anders geweest moest zijn. Dus zette hij de zaag erin en restaureerde de trap op eigen houtje naar hoe deze ooit was geweest. Hij was toen vijftien. We vinden het dus allebei leuk om met het huis bezig te zijn en er creatieve oplossingen voor te bedenken met gevonden materialen die we hergebruiken. Zo hebben we van een oude bedstee een badmeubel gemaakt, onze badstee."

Dat klinkt allemaal harmonieus, of verberg je nu wat scheuren?

"Haha, ik kan hooguit zeggen dat we een sterke mening hebben over elkaars inbreng in huis. Dus af en toe komt iets er gewoon niet in omdat de ander het niks vindt. Maar dat zijn uitzonderingen, want we hebben het geluk dat onze smaken goed bij elkaar passen en we er allebei veel plezier aan beleven om met het interieur bezig te zijn." ●

@fie_derelsa, Helsloottrappen.nl

Caroline Coehorst fotografeert interieurs, steden, lifestyle, mensen op locatie en meer. Daarnaast doet ze ook portretten en andere klussen in opdracht. Ze houdt van verhalende beelden en mooie details. De tekst bij deze reportage is van haar man, Chris Muyres. Hij schreeft ook het verhaal over verdwalen op pagina 56.